

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 420/20/1102-11
EEČ: 2-9-1007-2020

Bratislava II 12.12.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 3174/22, 851 07 XXXXX
povolanie: pracovník SBS
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

že dňa 14.09.2020 v čase okolo 12.30 h na mieste verejnosti prístupnom v Bratislave na Trnavskej ceste 34 v herni Admirál Club, fyzicky napadol poškodeného XXXXX a to takým spôsobom, že potom ako vstúpil do podniku ho od chrbta napadol, začal sa mu vyhrážať, že má pri sebe zbraň, následne sa vyzliekol do spodného prádla a začal ničiť zariadenie podniku, pričom vytrhol a prevrátil pult zamestnancov SBS, na ktorý je napojený kamerový systém podniku, rozbil akvárium a popolníky, ktoré hádzal okolo seba a následne barovou stoličkou zaútočil na poškodeného XXXXX,

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ Ružinov - východ OR PZ XXXXX II vedie pod ČVS: ORP-1565/RV-B2-2020 trestné stíhanie proti XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného

zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Dňa 09.12.2020 predložil poverený príslušník PZ príslušný vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ktorého preskúmaním som dospel k záveru, že je dôvodný.

Pri hodnotení dôvodnosti uvedeného návrhu som sa primárne zamerlal na to, či vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že skutok popísaný vo výroku uznesenia sa stal, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie označeného trestného činu, a či z vykonaných dôkazov vyplýva dostatočne odôvodnený záver, že tento skutku sa dopustil práve obvinený XXXXX. Zhodnotením vykonaných dôkazov podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku som spoľahlivo dospel k takémuto záveru. Vo vzťahu ku skutku, ktorý je uvedený v tomto uznesení konštatujem, že vykonaným dokazovaním sa podarilo preukázať, že skutok napĺňa výlučne zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona.

Zo spáchania vyššie označených skutkov je obvinený usvedčovaný výpoveďou poškodeného XXXXX, svedkov XXXXX, XXXXX a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Obvinený XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) (č.l.7-16) sa vo svojej výpovedi k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval.

Poškodený XXXXX a svedkovia XXXXX, XXXXX vo svojich výpovediach popísali priebeh skutku tak, ako sa uvádza vo výrokovvej časti uznesenia, vrátane fyzického napadnutia poškodeného obvineným.

V priebehu prípravného konania vznikli závažné pochybnosti o duševnom stave obvineného v čase spáchania skutku. Z uvedené dôvodu, na základe príkazu sudcu Okresného súdu XXXXX II na skúmanie duševného stavu obvineného (č.l. 73), bol uznesením vyšetrovateľa (č.l. 74-77) pribratí do konania znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria.

Z písomného znaleckého posudku vypracovaného XXXXX (č.l. 77-91) vyplynulo, že znaleckým psychiatrickým vyšetrením sa preukázalo, že obvinený trpí duševnou poruchou a to schizoafektívnou poruchou, manickým typom, v ktorej ide o súbeh schizofrenických a afektívnych príznakov. Zo schizofrenických príznakov v čase spáchania skutku boli v popredí paranoidné, megalomanické bludné myšlienky, postprocesuálna nálada s vysokým emočným nábojom a s dopadom na poruchy konania. Obvinený k svojmu ochoreniu mal nekritický postoj, neprijal pocit chorobnosti, nerešpektoval nutnosť pravidelného užívania psychofarmakologickej medicíny, čo podmienilo dekompenzáciu schizoafektívnej poruchy. **Obvinený v čase spáchania skutku na základe uvedenej duševnej poruchy nevedel a nemohol rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania**, nakoľko v uvedenom časovom období vzhľadom k totálnej anozognozii (chýbaniu pocitu chorobnosti), nerešpektoval liečebný režim, nepodroboval sa pravidelným psychiatrickým kontrolám, lieky užíval nepravidelne, resp. ich neužíval, čo spôsobilo dekompenzáciu duševného ochorenia s poruchami správania. Konanie obvineného bolo chorobne, motivované bludnými obsahmi myslenia a chorobnou neregulovanou

manickou náladou. Obvinený v čase spáchania trestného činu nemohol svoje konanie ovládať a v čase spáchania skutku boli u obvineného úplne vymiznuté ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti. **Obvinený v čase spáchania trestného činu nebol schopný chápať zmysel trestného konania.**

Znalkyňa vzhľadom k duševnému stavu obvineného neodporúča jeho účasť na trestnom konaní, nakoľko v súčasnej dobe napriek prebiehajúcej neurologickej liečbe počas hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v PNPP XXXXX pretrváva perzistujúci paranoidný náhľad na situáciu spáchania trestného skutku, to znamená, že obvinený nemá správny úsudok, kritičnosť na svoje konanie, čo v konečnom dôsledku mu nedovoľuje správne podať celostnú situáciu skutku.

Znalkyňa navrhuje, aby obvinený po ukončení súčasnej psychiatrickej hospitalizácie v PNPP XXXXX pokračoval v ochrannej psychiatrickej ambulancijnej liečbe na príslušnej psychiatrickej ambulancii.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že základnou podmienkou trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin je prítomnosť páchatel'a v čase činu. Vo všeobecnej časti Trestného zákona je definovaná neprítomnosť ako jedna z okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť. Neprítomnosť je stav v čase spáchania činu, v ktorom páchatel' pre duševnú poruchu, ktorá je prítomná v čase spáchania trestného činu, nie je schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania alebo takého konanie ovládať.

Otázka neprítomnosti je otázka právna; jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní na základe skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov (R 17/1979).

Vyhodnotením zadovážených dôkazov, a to najmä výsledkov znaleckého dokazovania s prihliadnutím na obsah výpovede obvineného, ako i s prihliadnutím na výpovede ostatných svedkov, som dospel k záveru, že obvinený bol v čase spáchania skutku neprítomný, nakoľko trpel duševnou poruchou, ktorá mala za následok úplné vymiznutie nielen jeho rozpoznávacích, ale i ovládacích zložiek. Zohľadnením vyššie uvedeného bolo nutné dospieť k záveru, že obvinený v čase spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto uznesenia nebol trestne zodpovedný za jeho spáchanie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre neprítomnosť trestne zodpovedný.

Vzhľadom k vyššie uvedenému som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má

odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Boris Brenčíč
prokurátor